

Zirbitzkogel

Razgledni štajerski osamelec

✍️ Tomaž Hrovat 📷 Tomaž Kozamernik

Ob prvem obilnejšem sneženju večina slovenskih turnih smučarjev vsako leto vneto obiskuje tistih nekaj za prve turnosmučarske užitke primernih vrhov (Ženiklovec, Dovška Baba, Struška, nekateri najdejo celo pot do koroškega Obirja ...). Pa tako malo je potrebno za širjenje predvsem mentalnih obzorij! Kot priporočljivo alternativo predstavljamo Zirbitzkogel (2396 m), goro na meji med avstrijsko Koroško in Štajersko. Zirbitzkogel je kot nalašč za prvo turo v sezoni, ko so razmere v večjih gorskih masivih še popolnoma nepredvidljive.

Začnimo pri imenu. Zmota bi bila, če bi ga slovenili kot Cemprinovo goro, čeprav cemprin (vrsta bora z užitnimi semeni, podobna visokostebelni obliki rušja) ob vznožju gore porašča njena pobočja. Beseda izvira iz slovensko-

koroškega imena za rjasti sleč (*Rhododendron ferrugineum*) – cirbica. Tudi pot iz Kranjske do našega cilja je zaznamovana s koreninami pradedov, prevozili bomo namreč Gosposvetško polje, tik mimo knežjega kamna, na bregu nas bo pozdravila nezgrešljiva cerkev Gospe Svete ... skratka, »dostop« je priložnost tudi za razmislek o daljni zgodovini.

Tura je po naravi podobna tistim v skupini Nockberge. Kopasta travna pobočja, zadostuje že nekaj centimetrov snega. Višinska razlika 800 m pa je tudi takšna, da je vredno oditi na turo. Orientacija je lahka, tura primerna za začetnike, ne bo pa razočarala tudi izkušenega turnega smučarja. Prednosti gore seveda poznajo tudi domačini, zato je obisk kar množičen. Ker se bomo na vzpon odpravili v trdi zimi, zgodnje vstajanje niti ni potrebno. 📍

Proti vrhu Zirbitzkogla

Opis ture: Od izhodišča pri jezeru Tonnerhütte (1600 m, odprta vse leto) se napotimo ob lokalnem smučišču. Vrh njega že dosežemo gozdno mejo. Svet je od tam naprej sprva položnejši, nato pa se malce strmeje vzpne naravnost proti vrhu. Podrobnejši opis ni potreben. Na vrhu je koča Zirbitzkogelhaus, ki pa ni stalno odprta (konci tednov). Spust v smeri vzpona. Smuči snamemo pri avtomobilu.

Višinska razlika: 800 m, **čas vzpona:** 2–3 ure, **najprimernejši čas:** od decembra do januarja. Prednost ture so dobre in razmeroma varne snežne razmere, tudi kadar drugod ni tako. **Pomanj-**

bodo verjetno ostale v njem.

Za turne smučarje iz vzhodnega dela Slovenije je primernejši dovoz in vzpon z vzhodne strani, ki je precej podoben opisanemu, le v zgornjem delu je malce strmejši. Maribor–Gradec, smer Celovec, izvoz Sankt Leonhard – Obdach, izhodišče Sabat-hütte (1620 m). Skupaj 150 km vožnje.

Povezave in viri:

<http://www.tonnerhuetten.at/>

<http://www.bergsteigen.at/de/touren.aspx?ID=1424>

Zemljevid: Seetaler Alpen, Murtal. Freytag&-Berndt, 1 : 100.000.

kljivost: nimamo občutka, da gre za gorsko avanturo, temveč bolj za smučanje po smučišču brez žičnic. Upoštevati moramo možnost napihanega in pomrznjenega snega.

Kako do izhodišča? Ljubljana–Ljubelj–Celovec–St. Veit an der Glan (Šentvid ob Glini)–Friesach (Breže), 1 km pred Neumarktom zavijemo proti kraju Mühlen, do Tonnerhütteja. Oznaka za Tonnerhütte pri odcepu z glavne ceste. Skupaj 150 km vožnje. Vinjeta ni potrebna, saj se avtocestam izognemo. Dovozno cesto pluzijo, a po navadi ne prav do golega. Verige v prtljaku nas bodo rešile skrbi, čeprav

Državno tekmovanje Mladina in gore

V soboto, 13. januarja 2007, je potekalo 18. državno tekmovanje Mladina in gore v Mežici. Organizirala ga je Mladinska komisija PZS ob sodelovanju Planinskega društva Mežica ter osnovne šole Mežica. Zaključnega tekmovanja se je udeležilo 30 ekip iz različnih krajev Slovenije, ki dosegle najboljše rezultate na regijski ravni. Medtem ko so tekmovalci izpolnjevali tekmovalne pole, so se srečali mentorji skupin; predsednik PZS Franc Ekar jih je posebej pozdravil. Po razglasitvi rezultatov se je finalnega tekmovanja v obliki kviza pred občinstvom udeležilo šest najboljših ekip. Učenci so morali poleg pisnih odgovorov pokazati tudi praktično znanje – prepoznavanje planinske opreme. Dodatno gradivo za tekmovanje je bilo zbrano z naslovom V kraljestvu kralja Matjaža.

Prvo mesto si je na državnem tekmovanju priborila ekipa Osmice iz PD Škofja Loka, osnov-

na šola Ivana Groharja iz Škofje Loke, pod vodstvom mentorice Ivanke Dolenc. Za nagrado ji je MK PZS podelila možnost udeležbe na taboru v tujini. Udeleženci so dobili tudi vrsto praktičnih nagrad. Drugo nagrado si je prislužila ekipa Bohinjski zlatorogi iz PD Bohinjska Bistrica, tretje mesto pa so zasedli Veseli ventilčki PD Postojna z osnovne šole Miroslava Vilharja v Postojni. Tudi preostale ekipe, ki so se uvrstile v finale, so bile nagrajene s praktičnimi nagradami: Markacija Team, PD Podnanos, Sloparka iz osnovne šole Beltinci, Triglavčki iz osnovne šole Žiri. Priznanja sta podelila podpredsednik PZS Uroš Vidovič in vodja tekmovanja Brigita Čeh.

Sklepna prireditev se je končala pozno popoldne, z željo po novem snidenju na 19. državnem tekmovanju januarja 2008 v Škofji Loki.

Brigita Čeh